

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka, soudkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudce JUDr. Miloslava Výborného v právní věci žalobkyně: **Y. T.**, zast. Mgr. Ladislavem Rychtářem, advokátem se sídlem Vodňanského 538/4, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 1. 12. 2009, č. j. CPR-12996/ČJ-2009-9CPR-C241, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 8. 2013, č. j. 8 A 4/2010 - 59,

t a k t o :

- I. Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 8. 2013, č. j. 8 A 4/2010 - 59, rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 1. 12. 2009, č. j. CPR-12996/ČJ-2009-9CPR-C241, a rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Praha, Inspektorátu cizinecké policie Praha, ze dne 13. 8. 2009, č. j. CPPH-072305/CI-2009 - 60, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** nahradit žalobci k rukám Mgr. Ladislava Rychtáře, advokáta, náklady řízení o žalobě ve výši 6 800 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovaný **je povinen** nahradit žalobci k rukám Mgr. Ladislava Rychtáře, advokáta, náklady řízení o kasační stížnosti ve výši 8 400 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci, obsah napadeného rozhodnutí a kasační stížnosti

[1] Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) rozsudkem ze dne 28. 8. 2013, č. j. 8 A 4/2010 – 59, zamítl žalobu podanou žalobkyní (dále jen „stěžovatelka“) proti rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 1. 12. 2009, č. j. CPR-12996/ČJ-2009-9CPR-C241, kterým bylo zamítnuto odvolání stěžovatelky a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Praha, Inspektorátu cizinecké policie Praha, ze dne 13. 8. 2009, č. j. CPPH-072305/CI-2009-60. Důvodem vydání prvostupňového správního rozhodnutí, kterým bylo zrušeno povolení k dlouhodobému pobytu stěžovatelky na území České republiky, byla skutečnost, že stěžovatelka k žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu předložila padělané doklady, a to rozhodnutí úřadu práce o povolení k zaměstnání.

[2] Městský soud v odůvodnění napadeného rozsudku dospěl k závěru, že v daném případě není sporu o tom, že padělaný doklad byl správnímu orgánu předložen a stěžovatelce na základě této skutečnosti byl dlouhodobý pobyt na území České republiky povolen. Správní orgány tedy postupovaly v souladu se zákonem, když stěžovatelce na základě uvedených skutečností toto povolení zrušily. Na této skutečnosti pak nic nezmění ani to, že stěžovatelka podnikla veškeré kroky pro objasnění předmětného případu. Správní orgány se zabývaly otázkou, zda důsledky tohoto rozhodnutí budou přiměřené důvodu pro zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu a odvolací orgán k tomuto konstatoval, že důsledky tohoto rozhodnutí jsou přiměřené, když i manželovi stěžovatelky bylo taktéž ze stejného důvodu zrušeno povolení k dlouhodobému pobytu. Rozhodnutí správního orgánu proto nemá zásadní dopad do rodinného a soukromého života stěžovatelky. Stěžovatelka pak ani sama ve svém odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí neargumentovala tím, že by rozhodnutí mělo negativní dopad do jejího soukromého a rodinného života. Co se týká nezletilého syna stěžovatelky, ten může následovat své rodiče, takže rodinný a soukromý život stěžovatelky nebude narušen.

[3] Proti tomuto rozsudku podala stěžovatelka kasační stížnost, v níž namítala, že správní orgán a následně i městský soud zcela pominuly okolnosti daného případu. Sama nevěděla o tom, že předkládané dokumenty jsou padělky, a to až do doby, kdy požádal o provedení opisu povolení příslušný úřad práce. Vycházela z toho, že úředně ověřená kopie jako veřejný dokument, který jí byl předán panem D. R., je pravá a byla pořízena z řádného dokumentu vydaného příslušným úřadem práce. Nic také nenasvědčovalo tomu, že tento závěr je nesprávný. Nelze dávat k tíži stěžovatelce, že byla sama podvedena a nebyla schopna vyhodnotit, že se jedná o kopii pořízenou z falzifikátu. Stěžovatelka sama inspektorát cizinecké policie upozornila na to, že předložené povolení k zaměstnání k žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu je padělek. Po zjištění této skutečnosti podala stěžovatelka na D. R., který pro ni a jejího manžela vyřizoval za úplatu vyřízení povolení k zaměstnání, trestní oznámení, ve kterém vylicila veškeré rozhodné skutečnosti k uvedené věci. V důsledku tohoto trestního oznámení byl následně rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 2. 2. 2011, sp. zn. 1 T 86/2010, D. R. uznán vinným ze spáchání trestného činu podvodu a trestného činu padělání a pozměňování veřejné listiny.

[4] Dále stěžovatelka namítala, že nebylo městským soudem přihlédnuto ke skutečnosti, že má po více jak pěti letech pobytu na území České republiky úzké společenské a kulturní vazby. Nelze také odhlédnout od toho, že tyto vazby si stěžovatelka vytvářela i po dobu více než 3 let a 8 měsíců, po kterou bylo o její žalobě soudem rozhodováno. Nebyly zohledněny

pokračování

ani rodinné poměry stěžovatelky, která dlouhodobě pobývá na území České republiky se svou rodinou. Stěžovatelka ani její manžel nemají po více jak 5 letech pobytu a života v České republice jakékoli vazby v zemi svého původu. Na území Ukrajiny nemají žádný majetek ani bydlení, když veškeré své snahy o trvalý život napřímili do České republiky, a to i po dobu soudního řízení, které trvalo nepřiměřeně dlouho. Není tedy pravda, že rozhodnutí správního orgánu je tak bez významného zásahu do práv stěžovatelky a její rodiny.

[5] Stěžovatelka navrhla, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Spolu s podáním kasační stížnosti stěžovatelka rovněž navrhla, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek.

[6] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

II.

Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[7] Nejvyšší správní soud, neshledav žádné formální vady podané kasační stížnosti, přezkoumal napadený rozsudek městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, zkoumaje při tom, zda stěžovaný rozsudek či řízení, jež jeho vydání předcházelo, netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)), a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

[8] Nejvyšší správní soud předně konstatuje, že v obdobné věci týkající se manžela stěžovatelky již rozhodl rozsudkem ze dne 12. 12. 2013, č. j. 7 As 107/2013 – 26 (vyhledatelný též na www.nssoud.cz). Skutkový základ obou případů je zcela stejný a znění kasační stížnosti a napadeného rozsudku je v případě stěžovatelky fakticky totožné se zněním kasační stížnosti a rozsudku městského soudu v případě jejího manžela, přičemž jak stěžovatelku, tak i jejího manžela, zastupuje týž advokát. Nyní rozhodující senát Nejvyššího správního soudu nenalezl žádný důvod, pro který by bylo opodstatněné odchýlit se od názorů Nejvyššího správního soudu judikovaných v prakticky souběžně vedeném řízení naleznuvších odraz v rozsudku č. j. 7 As 107/2013 – 26. Při souhlasu s nimi pro stručnost postačí na odůvodnění tohoto rozsudku odkázat a shrnout je pouze tak, že i v nyní posuzované věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že městský soud se v odůvodnění napadeného rozsudku nesprávně omezil na konstatování, že stěžovatelka předložila padělané povolení k zaměstnání, takže správní orgány prý správně stěžovatelce zrušily povolení k dlouhodobému pobytu. Městský soud se také nedostatečně vyrovnal s námitkou neposouzení přiměřenosti dopadů rozhodnutí správních orgánů, zejména zásahu do soukromého a rodinného života stěžovatelky.

[9] Pro uvedené Nejvyšší správní soud napadený rozsudek městského soudu zrušil. Jelikož také napadené správní rozhodnutí trpí podstatnou vadou, která způsobuje jeho nezákonnost, pro kterou bylo rozhodnutí možno zrušit již v řízení před městským soudem, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, že za použití § 110 odst. 2 písm. a) s. ř. s. současně zrušil rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 1. 12. 2009,

č. j. CPR-12996/ČJ-2009-9CPR-C241, a rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Praha, Inspektorátu cizinecké policie Praha, ze dne 13. 8. 2009, č. j. CPPH-072305/CI-2009-60, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

[10] Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud rozhodl bez zbytečného odkladu ve věci samé, nerozhodoval již o návrhu stěžovatelky na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1, větu první, s. ř. s. Stěžovatelka měla ve věci plný úspěch, proto má právo na náhradu nákladů řízení před městským soudem a Nejvyšším správním soudem.

[12] Náklady řízení o žalobě spočívají v odměně advokáta za 2 úkony právní služby ve výši 2 x 2 100 Kč, a to převzetí a přípravy zastoupení, písemné podání ve věci samé [§ 1 odst. 1, § 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2012, (dále jen „vyhláška“)], v náhradě hotových výdajů ve výši 2 x 300 Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky) a v částce 2 000 Kč za zaplacený soudní poplatek (položka č. 18 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění účinném do 31. 12. 2012); celkem tedy 6 800 Kč.

[13] Náklady řízení o kasační stížnosti spočívají v odměně advokáta za 1 úkon právní služby ve výši 3 100 Kč, sestávající se z písemného podání ve věci samé [§ 1 odst. 1, § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky ve znění od 1. 1. 2013], náhradě hotových výdajů 300 Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky) a v částce 5 000 Kč za zaplacený soudní poplatek (položka č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů); celkem tedy 8 400 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. prosince 2013

JUDr. Radan Malík
předseda senátu